

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/88/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010116
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3614010116.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. novembra 2018 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske a obžalovaných A. B. a X. D. v trestnej veci obžalovaných

1) A. B.

nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom B., okres G.,

2) X. D.

nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom M., Y. S. XX,

3) Z. D.

nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom A. G., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/16/2014 zo dňa 10.04.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaných z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/16/2014 zo dňa 10.04.2018 boli obžalovaní uznaní vinnými 1/ obžalovaný A. B. v bode 1) až 2) rozsudku z pokračovacieho prečinu krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.; obžalovaný 1/ A. B. v bode 1) rozsudku z prečinu poškodzovania cudzej veci formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 245 ods. 1 Tr. zák.; obžalovaný 2/ X. D. v bode 1) a 2) rozsudku z pokračovacieho prečinu krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., z pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 194 ods. 1 Tr. zák.; obžalovaný 2/ X. D. v bode 1) rozsudku z prečinu poškodzovania cudzej veci formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 245 ods. 1 Tr. zák.; obžalovaný 3/ Z. D. v bode 1) rozsudku z prečinu krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., z prečinu porušovania domovej slobody formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 194 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu poškodzovania cudzej veci formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 245 ods. 1 Tr. zák., pretože 1) dňa 29.07.2011 v čase asi o 14,05 h v T. po predchádzajúcej vzájomnej dohode na motorovom vozidle L. B. XXXL/V. vlastníka X. D., švagra obžalovaného X. D. prišli k domu Z. S. XXX/XX, pričom vozidlo šoféroval obžalovaný A. B., ktorý zostal

pri vozidle a dával pozor a obžalovaní X. D. a Z. D. presne nezisteným spôsobom vylomili dvere na dome L., vošli dnu, kde následne odcudzili 1 ks pánskych náramkových hodiniiek zn. T. v hodnote 100,- €, 1 ks športových digitálnych hodiniiek zn. T. v hodnote 40,- €, 2 ks pánskych náramkových hodiniiek nezistenej značky v hodnote 100,- €, 1 ks dámskych náramkových hodiniiek nezistenej značky v hodnote 30,- €, 2 ks mobilných telefónnych prístrojov zn. E. nezisteného typu a výrobného čísla a U. v hodnote 80,- €, 1 ks náhrdelník presne nezistenej dĺžky a gramáže v hodnote 60,- €, 1 ks retiazky presne nezistenej dĺžky a gramáže s priveskom v hodnote 120,- €, 1 ks dámsky prsteň nezistenej gramáže v hodnote 20,- €, 1 ks kolekcie a to retiazka, privesok a pár náušnic zn. S. v hodnote 100,- €, 1 ks privesok zn. S. v hodnote 30,- €, 2 ks retiazok nezistenej dĺžky a gramáže v hodnote 60,- €, 1 ks konzoly Z. S. II. S. nezisteného výrobného čísla a 8 ks CD s rôznymi hrami v hodnote 60,- €, 1 ks gola sady v hodnote 80,- €, 2 sady vidlicových kľúčov v hodnote 30,- €, 1 sada torxových kľúčov v hodnote 40,- €, 1 ks striekacia pištoľ lakovacia v hodnote 200,- €, 1 ks športový ruksak zn. I. v hodnote 40,- €, 1 ks dioptrické okuliare s čiernym rámom zn. J. J. s plastovým puzdrom s nápisom J. J. šedej farby v hodnote 100,- €, 1 ks slnečné okuliare zn. X. I. čiernej farby v hodnote 105,- €, 1 ks športový ruksak zn. W. béžovej farby v hodnote XX,- €, následne vyšli z domu, nasadli do motorového vozidla L. B. a s vozidlom, ktoré šoféroval obžalovaný B. z miesta odišli, pričom poškodeným O. D. a Bc. J. D. spôsobili odcudzením škodu 813,- € a poškodením dverí škodu 457,03 €, pričom obžalovaný Z. D. sa skutku dopustil, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č. 2T 196/2010 zo dňa 09.11.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.01.2011, odsúdený za prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zákona k trestu odňatia slobody 4 mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia;

2) dňa 18.08.2011 v čase od 09.30 hod. do 11.45 hod. v obci G. J., po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli na osobnom motorovom vozidle zn. K. F. T., e.č.: G. k rodinnému domu č. XXX, pričom obžalovaný A. B. zostal vo vozidle a obžalovaný X. D. a A. O. preskočili plechovú bránu, následne prešli k rodinnému domu, kde rozrezali sito na vetracom okne pivnice, cez okno vnikli do priestoru rodinného domu, kde z prvej detskej izby odcudzili detské dioptrické okuliare s čierno - strieborným rámom, finančnú hotovosť vo výške 20,-€ a mobilný telefón zn. LG, nezisteného typu a z druhej detskej izby odcudzili 2 páry náušnic v tvare kruhov, 1 pár náušnic v tvare fazuliek a rôznu dámsku bižutériu, čím spôsobili poškodenému A. A. škodu vo výške 590,-€.

Boli za to odsúdení:

Obžalovaný 1/ A. B. pre skutok v bode 1) až 2) rozsudku podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil vo vzťahu k obžalovanému 1/ A. B. výrok o treste rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 2T/111/2011-2005 z 20.04.2015, právoplatný u obžalovaného 1/ A. B. dňa 29.05.2015, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného 1/ A. B., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad;

Obžalovaný 2/ X. D. pre skutok v bode 1) až 2) rozsudku podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil vo vzťahu k obžalovanému 2/ X. D. výrok o treste rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 2T/111/2011-2005 z 20.04.2015, právoplatného u obžalovaného 1/ A. B. dňa 29.05.2015, a u obžalovaného 2/ X. D. dňa 28.05.2015, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného 2/ X. D., ako aj výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Komárno č.k. 11T/85/2014-253 z 22.09.2015 právoplatný u obžalovaného 2/ X. D. dňa 10.10.2015, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného 2/ X. D., výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta č.k. 2T/123/2013 -125 z 02.11.2015 právoplatný 05.10.2016 u obžalovaného 2/ X. D., ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného 2/ X. D. ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad;

Obžalovaný 3/ Z. D. pre skutok v bode 1) rozsudku podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného 3/ Z. D., pretože úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia uložený mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 2T 59/2012-804 z 05.12.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č.k.

6To/27/2013-841 z 10.10.2013 a následne súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia uložený obžalovanému 3/ Z. D. rozsudkom Okresného súdu M. č.k. 3T/259/2011-473 zo 14.05.2014, právoplatným 19.06.2014 považoval za dostatočný na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por., súd obžalovaným 1// A. B., 2/ X. D. a 3/ Z. D. uložil ovinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému W. - S. Z., XXX XX I., IČO: 00 151 700, škodu vo výške 1270,03-€. Podľa § 287 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného W. - S. Z. XXX XX I., IČO: 00 151 700, odkázal so zvýškom nároku na náhradu škody na civilný proces. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. § 41 ods. 3 Tr. zák., súd poškodeného A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. J. č. XXX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadli odvolaním tak obžalovaní X. D. a A. B., ako aj prokurátor okresnej prokuratúry.

Obžalovaný A. B. svoje odvolanie písomne podané čo do výroku o treste pre jeho nesprávnosť navrhol v tejto časti rozsudok zrušiť, a vrátiť vec prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný X. D. svoje odvolanie písomne podané čo do výroku o treste a náhrade škody napadol z dôvodu, že trest mu uložený sa javí ako neprimerane vysoký. Navrhol, aby krajský súd rozsudok zrušil, uložil mu trest kratšieho trvania a poškodenú spoločnosť W. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilné konanie.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania okrem skutočností odcitovaných z rozsudku uviedol, že toto podáva čo do výroku o vine a treste v neprospech všetkých troch obvinených, ako i proti konaniu, ktoré predchádzalo jeho vydaniu. Namietol, že súd neakceptoval návrh prokurátora prednesený na hlavnom pojednávaní, aby upozornil obžalovaných na možné prísnejšie posúdenie skutku aj podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e/ Tr. zák. Rozsudok preto považuje za nezákonný, nakoľko nebola zmenená právna kvalifikácia skutku, následkom čoho sú aj uložené tresty obžalovaným nezákonné, ukladané pod dolnú hranicu trestnej sadzby a v rozpore so zásadami platnými pre ukládanie trestov. Súd tiež prihliadol na časový odstup od spáchania trestnej činnosti a skutočnosť, že sa k trestnej činnosti priznali. Tresty uložené obžalovaným sú však neprimerane nízke, nezodpovedajú všetkým hľadiskám na ukládanie trestov a takéto tresty nespĺňajú atribúty ani generálnej, či individuálnej prevencie. Navrhol preto, aby krajský súd rozsudok zrušil, a vrátil vec na opätovné prejednanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

K rozsudku sa vyjadril aj obžalovaný Z. D. prostredníctvom svojho obhajcu, pričom uviedol, že rozsudok považuje za správny, objektívny a vyvážený. Súd sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami jednotlivo i v súhrne. Správne poukázal na vyhlásenie o vine, ktoré dal obžalovaný Z. D., pričom aj prokurátor akceptoval toto vyhlásenie, a teda aj právnu kvalifikáciu, súd potom mohol vykonať dokazovanie iba čo do výroku o treste a náhrade škody, ako to aj správne urobil. Vyhlásenie o vine ako také je teda nenapadnuteľné tak odvolaním, ako aj dovolaním. Súd prvého stupňa svoj postup riadne v zmysle platnej judikatúry zdôvodnil. Poukázal tiež na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín v inej veci sp.zn. 3To/7/2017, pričom uviedol, že v uvedenej veci aj prokurátor v odvolaní uznal, že zmena právnej kvalifikácie pri vyhlásení o vine nie je možná. Preto má za to, že podať odvolanie čo do viny v tejto trestnej veci nie je možné. Bráni tomu ustanovenie § 257 ods.5 Tr. por. Odvolanie prokurátora preto považuje za účelové a nedôvodné. Poukázal tiež na dĺžku trestného konania, kedy skutok je z roku 2011, a trestné konanie oproti iným trestným veciam trvalo neprimerane dlho. Má za to, že skutkový a právny stav je riadne ustálený, súd dospel k správnym záverom. Konaniu sa nedá vytknúť žiadne procesné pochybenie. Rozsudok je aj riadne zdôvodnený. Navrhol preto, aby krajský súd odvolanie prokurátora v celom rozsahu zamietol ako nedôvodné.

Sám obžalovaný Z. ešte k odvolaniu prokurátora uviedol, že ho považuje za neopodstatnené. Stotožňuje sa s rozsudkom súdu, v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, ktorý považuje za trest dostatočný. Zároveň požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach navrhol obhajca obžalovaného Z. D. odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť. Prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí na odvolaní podanom podriadeným prokurátorom zotrvala. Odvolania obžalovaných D. a B. navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných a prokurátora nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. so súhlasom prokurátora prijal vyhlásenia obžalovaných X. D. a Z. D. o tom, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Preto u oboch obžalovaných mohol byť odvolacím súdom preskúmaný iba výrok o treste a náhrade škody.

Obžalovaný A., voči ktorému súd vykonával dokazovanie aj ohľadom viny a trestu, skutky na hlavnom pojednávaní priznal a oľutoval. K otázke viny súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy, a tieto aj správne v rozsudku vyhodnotil. Tak svedkovia, ako aj poškodení usvedčili obžalovaného z toho, že sa dopustil skutkov kladených mu za vinu. V súlade s ich výpoveďami boli aj listinné dôkazy.

K vytýkaným chybám v odvolaniach obžalovaných ohľadom nesprávnych výrokov o treste a náhrade škody /u obž. X. D./ je potrebné uviesť, že okolnosti vyhlásenia viny u obžalovaného X. D. viedli súd prvého stupňa k priznaniu mu dvoch poľahčujúcich okolností uvedených v ustanovení § 36 písm. l/, n/ Tr.zák. U obžalovaného A. mu súd prvého stupňa správne priznal jednu poľahčujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 36 písm. l Tr.zák.

To v konečnom dôsledku viedlo súd prvého stupňa k uloženiu trestov odňatia slobody u X. D. a A. B. na dolnej hranici trestnej sadzby. Výmery trestov odňatia slobody na 14 mesiacov u obž. A. B. a na 2 roky u obž. X. D., všeobecne umožňujú aj povolenie podmieneného odkladu ich výkonu. Pre správnosť záveru súdu prvého stupňa o nepodmienečnosti uložených trestov odňatia slobody svedčí predovšetkým to, že na prevýchovu obžalovaných už bolo v minulosti vplývajúce nepodmienečnými trestami odňatia slobody, pričom výkon týchto trestov nevedol k „trvalejšej“ náprave obžalovaných.

Nie je preto možné vzhľadom na osoby obžalovaných X. D. a A. B. kedy obaja boli v minulosti už niekoľko krát súdne trestaní aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody, prevažne pre majetkovú, ale aj inú trestnú činnosť dospieť k záveru, že by na nich postačovalo pôsobiť „výchovným“ trestom odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu.

Z takto rozvedených dôvodov, keď odvolací súd u obžalovaných X. D. a A. B. nezistil v uložených trestoch ich neprimeranú miernosť tak, ako to pre zrušenie rozsudku vyžaduje ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por., preto odvolací súd odvolania obžalovaných X. D. a A. B. ako nedôvodné zamietol.

K vytýkaným chybám v odvolaní prokurátora odvolací súd uvádza nasledovné. Súd prvého stupňa za súhlasu prokurátora na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.03.2015 prijal vyhlásenie o vine Z. D., a na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.04.2015 prijal vyhlásenie o vine X. D.. V súvislosti s dokazovaním vedeným ohľadom A. potom navrhol prokurátor zmenu právnej kvalifikácie skutku u všetkých obžalovaných podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e/ Tr. zák. Takýto postup bol už však vylúčený, keďže obžalovaní X. D. a Z. D. priznali vinu podľa obžaloby, kde bol skutok kvalifikovaný u X. podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, a u Z. D. podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a iné.

Ohľadom námietok prokurátora týkajúcich sa výrokov o trestoch obžalovaných, ktoré považoval za mierne, je potrebné uviesť, že skorším rozsudkom bolo rozhodované o potrestaní obžalovaného Z. D. za závažnejšiu trestnú činnosť.

Súčasne je však potrebné uviesť, že pri skúmaní podmienok pre upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. súd rozhodujúci neskoršie prioritne posudzuje, či skoršie uložený trest možno považovať za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela, zohľadniac aj to, či tento nie je uložený pod dolnou hranicou trestnej sadzby, ktorá by obžalovanému hrozila v aktuálne vedenom trestnom konaní.

V danom prípade bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovanému Z. D. by v tomto trestnom konaní pre prečin krádeže podľa §212 ods. 3 Tr. zák. hrozil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 3 roky. Teda 7 ročný nepodmienečný trest odňatia slobody nemožno považovať za uložený pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá by aktuálne obžalovanému hrozila.

Navyše už doterajší výkon skorším rozsudkom mu uloženého trestu odňatia slobody, z ktorého je odsúdený pozitívne hodnotený preukazuje, že výkon trestu odňatia slobody plní svoj účel.

Senát odvolacieho súdu sa s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti stotožnil s úvahami súdu prvého stupňa o dostatočnom vplyve takto skôr uloženého trestu na nápravu obžalovaného Z. D.. Nepochybné pre takýto záver svedčilo aj vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré obžalovaný urobil bez toho, aby vedel o spôsobe rozhodnutia súdu prvého stupňa o jeho potrestaní.

Z takto rozvedených dôvodov aj senát odvolacieho súdu považoval skorší trest uložený obžalovanému Z. D. vo výmere 7 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za dostatočný pre naplnenie účelu trestu, akým je ochrana spoločnosti a prevýchova páchatel'a.

Taktiež za primerané, zákonné a spravodlivé odvolací súd považoval aj tresty uložené X. D. a A. B.. Tu správne súd prvého stupňa zobral do úvahy nielen ich predchádzajúce životy, čo premietol do toho, že obom tresty ukladal ako nepodmienečné. Ale zohľadnil aj skutočnosť, že k spáchaniu skutkov došlo v roku 2011, pričom obžaloba bola na súd podaná dňa 19.05.2014 a súd rozhodol rozsudkom dňa 10.04.2018, teda temer sedem rokov po spáchaní skutkov. Je zrejmé, že aj tento časový odstup od spáchania skutkov po vyhlásenie rozhodnutia vo veci, je potrebné zohľadniť pri výmere trestov obžalovaným, ako to správne súd prvého stupňa aj urobil. Zároveň takto im uložené tresty zodpovedajú všetkým zásadám na ukladanie trestov uvedeným v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ako aj zásadám individuálnej a generálnej prevencie.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam odvolací súd aj odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Pokiaľ obžalovaný X. v odvolaní napadol výrok o náhrade škody priznaný poškodenej organizácii, k tomuto je potrebné uviesť, že poškodená spoločnosť W. - S. Z.. uplatnila svoj nárok na náhradu škody riadne a včas. Preto správne jej súd prvého stupňa priznal nárok vyčíslený aj odborným vyjadrením, a so zvyškom nároku ju odkázal na civilné konanie.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.